

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Várnai és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Várnai Rupert ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Szabó Réka ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. április 17. napján kelt 12.P.22.149/2006/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett és 11. sorszám alatt részletesen megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését - a perköltségre is kiterjedően - részben megváltoztatja, és a megítélt nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 (Kettőszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 nap alatt - az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint perköltséget.

Az alperes kereseti illetékfizetési kötelezettségét 27.000 (Huszonhétezer) forintra leszállítja, míg a felperes kereseti illetékfizetési kötelezettségét 63.000 (Hatvanháromezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 nap alatt - az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási költséget, az ezt meghaladó fellebbezési eljárási költségeiket a peres felek maguk viselik.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a perbeli időben az alperes munkáltatójának üzleti partnere, a szállítmányozással foglalkozó ... Kft. alkalmazásában állt. Az alperes 2006-ban a felperesről reklámfotót készített, és azt az „...”, a „...” és a „...” című lapokban közzétette. A felperest a felvétel munkaruhában az ... cég által gyártott

tehergépkocsinak dőlve, a következő szöveg kíséretében ábrázolta: „NYUGODTAN VÉGZEM A MUNKÁMAT, AZ ...-TŐL VÁSÁROLT ... MEGBÍZHATÓ TÁRSAM A MINDENNAPOKBAN, ÉS HA SZERVIZELNI KELL, AKKOR IS A LEGJOBB SZOLGÁLTATÁST KAPOM... ..”.

A felperes keresetében képmásával való visszaélés, továbbá jóhírnév megsértésének megállapítását, valamint az alperesnek 1.500.000 forint kártérítés megfizetésére kötelezését kérte. Hivatkozása szerint a munkáltatója által kezdeményezett fotózáskor nem volt tudomása arról, hogy képmása nem - a korábbi szokásnak megfelelően - az üzemi újságban jelenik meg, ezért azt az alperes jogosulatlanul hozta nyilvánosságra. A képmáshoz fűzött reklámszöveg azt a látszatot keltette, mintha a felperes az ... céggel munkakapcsolatban vagy érdekszövetségben állna. Kártérítési igényét azzal indokolta, hogy a reklámszöveg miatt kollégái élcélődéseinek célpontjává vált: „elégedett ügyfél”, valamint „híres ember” jelzővel illették; azzal gyanúsították, hogy „lefizették”, jól megy neki.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint a fotók a felperes tudtával és beleegyezésével készültek. Hivatkozott arra is, hogy a perbeli reklámfotózás tekintetében a felperes munkáltatójával kötött megállapodásnak tett eleget.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes személyhez fűződő jogát megsértette, amikor engedélye és hozzájárulása nélkül a képmását reklámcéllal az ..., a ... és a ... című lapokban nyilvánosságra hozta. Kötelezte az alperest 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére; az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte a peres feleket, hogy személyenként 45.000 forint eljárási illetéket fizessenek meg, és megállapította, hogy költségeiket saját maguk kötelesek viselni. A tényállás leírását követően a felhívott Ptk. 75. § (1) bekezdése, 80. § (1) bekezdései, az Alkotmány 54. § (1) bekezdése, 59. § (1) bekezdése, 75. § (1) bekezdése, 78. § (1) és (2) bekezdése alapján kifejtette, hogy az alperest terhelte a bizonyítás abban a tekintetben, hogy a felperes kifejezetten hozzájárult képmásának az alperes javára szóló reklámcélú felhasználásához. Mivel az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, a jogsértést megállapította. A jóhírnév sérelmére előterjesztett kereseti kérelem tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fotók a reklámozott termék és szolgáltatás érzékeltetésére voltak hivatottak, a felperes személyét illetően információt nem hordoztak, következésképp a felperes társadalmi megítélése nem sérült. A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja, valamint a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozata alapján úgy foglalt állást, hogy a reklámszöveg - annak ellenére, hogy az ismeretlen szemlélő számára felperes személyét illető értéktartalmat nem hordozott - a felperesre sérelmes, negatív hatást váltott ki, ezért - mérlegeléssel - az alperest a jogsérelem súlyával arányos kártérítés fizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett, a kártérítési igény teljes elutasítása érdekében. Fellebbezésének részletes indokolásában viszont ismételt arra hivatkozott: a felperes nyilvánvalóan tudott a fotózás céljáról. A képek

megjelenése számára nem okozott olyan hátrányt, amelynek kiküszöböléséhez a nem vagyoni kártérítés megfizetése lenne indokolt. Vitatta a felperes nem vagyoni kárát azért is, mert a felperes személye a képeken abszolút semleges: kötődése, szerepe világos, a róla készült kép előnyös és életvitelének, foglalkozásának megfelelő. Ettől függetlenül eltúlzott az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés mértéke, figyelemmel arra is, hogy a viszonylag kis példányban megjelenő három szakmai lap olvasóközönsége szinte teljesen megegyezik. Összehasonlításként két olyan személyiségi jogi perben hozott ítéletre hivatkozott, ahol a bíróság lényegesen súlyosabb jogsértések miatt azonos, illetőleg jelentősen alacsonyabb összegű kártérítést ítélt meg. Mindezekről függetlenül kérte a perköltség terhére való megállapításának mellőzését is, illetőleg a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazását.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla előrebocsátja, hogy az alperes fellebbezésében a kártérítési igény teljes elutasítását kérte, majd a fellebbezési határidő lejártát követően benyújtott fellebbezés indokolásában teljes terjedelmében támadta az elsőfokú bíróság ítéletét. Mivel a fellebbezési kérelmet - a fellebbezési határidő lejártát követően - kiterjeszteni nem lehet, a Fővárosi Ítéltábla az alperesi fellebbezést a megítélt nem vagyoni kártérítés vonatkozásában bírálta el.

Helytálló az az alperesi álláspont, miszerint a károsultnak a személyiségi jogsértés súlyát, a kártérítés összegszerűségét is bizonyítania kell. A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben, hogy a felperes bizonyította nem vagyoni kárát, vagyis a jogsérelem kiegyenlítésére más típusú, vagyoni kompenzálás indokoltságát. A felperes személyes előadásán kívül tanúvallomás is rendelkezésre állt arra vonatkozóan, hogy a felperest munkatársai ugratták, élcélődéseik célpontjává vált a három újságban megjelent képmás és a hozzáfűzött reklámszöveg miatt (8. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldala).

A Fővárosi Ítéltábla ezért azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított kártérítés arányban áll-e a jogsérelemmel, figyelembe véve a más, hasonló, személyiségi jogi perekben folytatott bírói gyakorlatot is. Az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés a személyiségi jogi jogsértés súlyát, az elszenvedett nem vagyoni hátrányt és a más ügyekben megítélt összegszerűségeket is figyelembe véve eltúlzott, annak leszállítása indokolt. Az elszenvedett sérelemmel arányban álló nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 forintban állapította meg.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a kártérítésre vonatkozó rendelkezését - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - részben megváltoztatta, és a nem vagyoni kártérítés összegét leszállította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása következtében módosítani kellett az elsőfokú perköltségre és illetékre vonatkozó rendelkezést is, figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdésére és - a kereseti illeték vonatkozásában - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

A fellebbezési eljárási költséget illetően a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes - az illetékfeljegyzési jog ellenére - 30.000 forintot lerótt, ezért annak fele összegét a felperesre hárította, azzal, hogy a felek az ezt meghaladó költségeiket maguk viselik [Pp. 239. §, Pp. 81. § (1) bekezdése].

Budapest, 2007. október 26.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

Lévainé dr. Szakács Mária s.k.
bíró

kiadmány hitelül: